CZĘŚĆ XLII — № 96. ROK 21 — (1850.)

TYGODNIK
PETERSBURSKI
GAZETA URZĘDOWA
KRÓLESTWA POLSKIEGO.

Wychodzi we WTORKI i PIĄTKI. Prenumerata przyjmuje się pod adresem do Wydawcy Tygodnika w Petersburgu, lub do Expedycyi Gazet Petersburskiego Pocztamtu, nadto we wszystkich Pocztowych urzędach w Cesarstwie i Królestwie.

Cena: ROCZNA w Rossyi z pocztą, a w Stolicy, z noszeniem do mieszkań, 15 rubli. POŁROCZNA 8 rubli srebrem.

PIĄTEK, $\frac{15}{27}$ GRUDNIA.

WIADOMOŚCI KRAJOWE.

PETERSBURG, $\frac{14}{26}$ GRUDNIA.

Przez Rozkaz dzienny CESARSKI w Wydziale Wojskowości, z dnia 5 Grudnia, Naczelnik Sztabu 3 korpusu jazdy odwodowej, Jenerał-major *Blom*, zaliczony zostaje do Departamentu Jeneralnego Sztabu Ministerstwa Wojny; — 3 tegoż m. Dowodzca baterji № 16 konnej artylleryi lekkiej, Pułkownik *Kosowski*, mianowany Naczelnikiem czterech pierwszych okręgów jazdy Noworossyjskich osad wojskowych.

— Przez Rozkaz dzienny CESARSKI w Wydziale służby Cywilnej, z dnia 8 Grudnia, Vice-Dyrektor Departamentu Rachunkowości Cywilnej, Rzeczywisty Radzca Stanu *Markow*, mianowany Jenerał-Kontrolerem tegoż Departamentu;— Zostający przy Rządzie Gubernijalnym Kijowskim kandydatami do urzędów Sekretarze Kollegialni *Węgrzynowicz* i *Pastorski*, oraz uwolniony w 1820 roku z pułku pieszego Kolywańskiego w randze Porucznika *Szutiński*, mianowani Kommisarzami do powściągnienia kradzieży koni w powiatach: pierwszy w Berdyczewskim, drugi w Kijowskim, trzeci w Taraszczańskim, i ten ostatni z zamianą rangi wojskowej na Prowincyalnego Sekretarza; — Przyjęty zostaje do służby dymissyonowany Assesor Kollegialny *Siemionow*, na Assesora do spraw o przemycaniu trunków Sądu ziemskiego Lucyńskiego; — Zostaje uwolniony od służby Sekretarz Marszałka powiatu Winnickiego, Sekretarz Kolleg. *Ulnicki*; — Otrzymuje dymissyą, dla słabości zdrowia: Assesor Sądu ziemskiego Lucyńskiego do spraw o przemycaniu trunków, Radzca Honorowy *Krukowski*; — Buchhalter Izby Podolskiej Dobr Państwa, Sekretarz Kollegialny *Kossakowski*, mianowany Buchhalterem Mobylewskiej Kassy powiatowej.

— Przez CESARSKI Reskrypt, z dnia 5 Grudnia, Członek Rady Państwa, Wielki Mistrz Dworu *Opoczynin*, najłaskawiej mianowany kawalerem orderu Św. Andrzeja Apostoła.

— Przez takiż Reskrypt, z dnia 6 Grudnia, Jenerał-porucznik, Nakazny Ataman wojska Dońskich kozaków *Chomutow 1*, mianowany kawalerem orderu Św. Alexandra Newskiego.

— Przez takież Reskrypta, z d. 26 i 27 Listopada, najłaskawiej mianowani kawalerami orderów: Św. Włodzimierza 2 klassy, Naczelnik 1 dywizyi Kirysyerów Jenerał-porucznik *Mazurkiewicz 1*, i Orła Białego, Naczelnik 1 dywizyi Ułanów Jenerał-Porucznik *Pillar von Pilchau.*

— Przez takiż Reskrypt z dnia 6 Grudnia, Towarzysz Ministra Wojny, Jenerał-adjutant, Jenerał-porucznik Xiążę *Dołgorukow 1*, mianowany kawalerem orderu Orła Białego.

— Przy Reskrypcie CESARSKIM z dnia tegoż, Dowodzca 6 korpusu piechoty, Jenerał-piechoty *Czeodajew*, miał szczęście, z powodu 50-letniej rocznicy służby jego w rangach oficerskich, otrzymać tabakierę brylantową z wizerunkiem J. C. Mości.

— Przez Reskrypt N. CESARZOWEJ JMCI, z dnia 5 Grudnia, małżonka Namiestnika Kaukazskiego, Xiężna Elżbieta, córka Xawerego, *Woroncowa*, najłaskawiej mianowana została Damą orderu świętej Katarzyny 1 klassy.

— N. CESARZ 22 Października b. r. potwierdził ustawę i etat Obserwatorium magnetycznego i meteorologicznego w Tyflisie. (Etat wynosi 3,600 r. Dyrektor pobiera 1,200 rub. sr.)

— N. CESARZ rozkazał: w Uniwersytetach Petersburskim, Moskiewskim, Charkowskim, św. Włodzimierza i Kazańskim otworzyć katedrę Pedagogii, mającą należeć do wydziału historyczno-filozoficznego. Do uczenia się Pedagii, oprócz uczniów historyczno-filozoficznego wydziału, zobowiązać

wszystkich sposobiących się, na koszcie rządowym, na Nauczycielów Gymnazyj i Szkół powiatowych, i wszystkich, którzy o własnym koszcie gotują się na Nauczycieli domowych.

Ukazy Rządzącego Senatu.

1 Listopada. Z ogłoszeniem potwierdzonego przez N. Cesarza Zdania Rady Państwa o tém, iż służba Komorników w byłych Sądach granicznych Wileńskiej gubernii ma być uważana jako koronna. (Zdanie to stanęło z powodu skargi, podanej przez Kollegialnego Rejestratora Józefa Mikulicza Komornika b. Zawilejskiego granicznego Sądu, na Rząd Gubernijalny Wileński, który mu odmówił przedstawienia do następującej rangi.)

10 tegoż m. Z ogłoszeniem Ukazu N. Cesarza, dozwalającego hr. Zakrewskiej zapisać dożywocie na dobrach swoich sukcessyjnych, mężowi Jenerał-adjutantowi hr. Zakrewskiemu.

23 tegoż m. Z ogłoszeniem rozkazu N. Cesarza o najęciu w Wołyńskiej gubernii tymczasowie, dopóki powinność kwaterunkowa w miastach Cesarstwa nie będzie urządzona, lokalów na koszary, dla źle prowadzących się wojskowych Żytomirskiego bataljonu wewnętrznej straży i komend inwalidów.

28 tegoż m. Z ogłoszeniem zezwolenia N. Cesarza, aby termin podania spisów rewizyi ludności w mieście Wielsku w gubernii Wołogodskiej, z powodu zdarzonego tam pożaru, był przedłużony do 1 Lutego 1851 roku.

30 tegoż m. Z ogłoszeniem, iż Rządzący Senat otrzymał doniesienie Ministra Skarbu o tem: iż ustanowiony przez N. Cesarza Komitet do rozpatrzenia interessu o zdjęciu linii celnej między Cesarstwem i Królestwem Polskiem w dzienniku swoich czynności 1 Listopada postanowił: polecić Ministrowi Skarbu, aby projekt Ustawy Celnej dla Królestwa Polskiego, ułożony po uprzedniem porozumieniu się z Namiestnikiem Królestwa Polskiego i przejrzeniu w tym Komitecie, podał do potwierdzenia N. Cesarza, a w razie potwierdzenia, samę ustawę wniosł do Rządzącego Senatu, poświadczoną zaś jej kopiją przesłał Namiestnikowi, iżby ten wydał potrzebne rozrządzenie o ogłoszeniu Ustawy w Królestwie Polskiem. Zarazem Komitet zgodził się na propozycyą Ministra Skarbu, aby w celu przyśpieszenia tego interessu, nowa Ustawa Celna była wydrukowana w Drukarni Departamentu Zagranicznego handlu. N. Cesarz na podanym przez Ministra Skarbu wspomnionym dzienniku raczył napisać: «wykonać», a na Ustawie Celnej «Ma być podług tego». Donosząc o tem Rządzącemu Senatowi i załączając oryginał wspomnionej ustawy, Minister Skarbu dodał, iż uwiadomił już o tem Namiestnika Królestwa Polskiego, a exemplarze wydrukowanej ustawy będą oddane do Kancellaryi Senatu dla rozesłania do władz i urzędów. Rządzący Senat postanowił potrzebną liczbę exemplarzy ustawy dla należytego, w czem się to do kogo ściągać będzie, spełniania, rozesłać i t. d.

Tegoż dnia. Z ogłoszeniem potwierdzonego przez N. Cesarza dnia 3 Listopada etatu Zarządu Celnego w Królestwie Polskiém i o tém, iż N. Cesarz dozwolił Ministrowi Skarbu przy urządzeniu celnej straży, w niektórych miejscach ją powiększyć, a w drugich zmniejszać, nie przechodząc ogólnej liczby zakreślonej w etacie. (Podług etatu z Kassy Państwa ma być wypłacano: na Okręgi Celne i na Komorę depozytową Warszawską 128,076 r.. a na straż pograniczną 155,239 r.).

KRÓLESTWO POLSKIE.

Warszawa, 15 Grudnia.

W IMIENIU NAJJAŚNIEJSZEGO

MIKOŁAJA I-go,

CESARZA WSZECH ROSSYI,

KRÓLA POLSKIEGO,

etc. etc. etc.

Rada Administracyjna Królestwa.

I.

Dla zasilenia funduszów Stowarzyszenia Emerytalnego, zanim nowa Ustawa Emerytalna ogłoszoną zostanie, Rada Administracyjna, z mocy udzielonego sobie Najwyższego upoważnienia, postanowiła wprowadzić w wykonanie, z dniem 20 Grudnia (1 Stycznia) 1850—51 roku następujące środki:

1. *Co do funduszów.*

Artykuł 1. Pobierana dotychczas, z mocy art. 1 Ustawy Emerytalnej z dnia 2 (14) Lipca 1841 roku od Stowarzyszonych składka 6% podwyższa się do 10% od płac wszystkich Stowarzyszonych, pobierających rocznie więcej niż rs. 150. — Składka ta, od płac Nauczycieli pobieraną będzie w tym sposobie, że oni, bez względu na wysokość swych płac, wnosić mają sami z własnych funduszów tylko po 6%, a Skarb Królestwa dopłacać za nich będzie po 4%.

Art. 2. Procent od pensyj emerytalnych i wsparć dożywotnich, pobierany dotychczas na rzecz funduszów Stowarzyszenia Emerytalnego, podwyższa się również: a) od pensyj i wsparć nieprzenoszących rs. 150, do 6%; b) od wyższych do 10%. — Pod względem niniejszego podziału na mniejszy i większy procent, pensye emerytalne wdów i dzieci jednychże rodzin, uważane będą za pensye osobne, a pensye dzieci wszystkich tej samej rodziny, za jedną pensyę; w miarę zaś jak pensya dzieci, przez powrót do funduszu zawakowanych części onejże, do rs. 150 rocznie lub niżej zmniejszać się będzie, zmniejszy się i procent od niej z 10% do 6%, licząc zawsze od 1 Stycznia roku następnego, jeśli zmniejszenie pensyi nie z tym dniem równo, ale w ciągu roku przypadnie.

Art. 3. Kommisya Rządowa Przychodów i Skarbu poda, z końcem roku 1853, Radzie Administracyjnej obraz przychodu i rozchodu funduszów Stowarzyszenia Emerytalnego,

dla wyrzeczenia, czy podwyższona niniejszém Postanowieniem składka emerytalna ma być zniżoną.

Art. 4. Pobierana dotychczas na rzecz funduszów Stowarzyszenia Emerytalnego jedna-szósta część podwyższenia rocznego płac, przez Stowarzyszonych otrzymywanego, podnosi się do połowy tegoż rocznego podwyższenia.

II. *Co do praw do pensyi emerytalnej.*

Art. 5. Stowarzyszonym i rodzinom ich, oprócz Nauczycieli, Artystów i Artystek scenicznych w teatrach Warszawskich, przyznawaną będzie tytułem pensyi emerytalnej: — Za lat 20 skończonych czynnej, płatnej i nieskazitelnej służby, ½ część płacy; — za lat 40 takiejże służby, ¾ płacy; — za lat 35 takiejże służby, ⅘ płacy; — za lat 40 takiejże służby, cała płaca.

Art. 6. Nauczycielom, Artystom i Artystkom scenicznym teatrów Warszawskich, przyznawaną będzie, tytułem pensyi emerytalnej: — Za lat 20 skończonych takiejże jak wyżej służby, ½ część płacy; — za lat 25 służby, ½; — za lat 35 cała płaca. — Z każdej zaś za te lata przyznanej im pensyi Skarb Królestwa płacić będzie ½ część, a to prócz tej części, jaka z podziału między fundusze Skarbu i Stowarzyszenia, do czasu, za służbę r. 1824 poprzedzającą, przypadać okaże się.

Art. 7. Wzrost pensyi emerytalnej za dalszą służbę będzie pięcio-letni, to-jest: kto nie dosłuży lat 25 skończonych, będzie miał przyznaną pensyę za lat 20; kto nie dosłuży lat 30 skończonych, będzie ją miał przyznaną za lat 25 i tak dalej.

Art. 8. Dotychczasowy obowiązek wysłużenia na najwyższej płacy lat 5, dla otrzymania w stosunku niej pensyj emerytalnej, ogranicza się do roku jednego skończonego.

Art. 9. Stowarzyszeni utracają prawo do pensyi emerytalnej, chociażby lata służby nadawały im do niej tytuł, jeśli wyjdą ze służby przed skończeniem 50 lat wieku swego. To nie rozciąga się do rodzin, któreby pozostały po Stowarzyszonych, zmarłych przed skończeniem tych lat wieku.

Art. 10. Stowarzyszeni, którychby posady były zwinięte skutkiem reorganizacyi Władz lub reformy Etatów, jeżeli wysłużyli 30 lat skończonych, otrzymają pensye emerytalne według prawideł ogólnych. Ci zaś, którzyby nie wysłużyli lat 30, pobierać będą ze Skarbu Królestwa tymczasowe wsparcie, według osobnych przepisów, przez ciąg lat dwóch, po upływie których, jeżeli wcześniej na powrót w służbie pomieszczeni nie będą, i jeżeli lat 20 skończonych lub więcej wysłużyli, odpowiednia pensya emerytalna całkowicie z funduszów Skarbowych wyznaczoną im zostanie. — W obudwóch przypadkach, warunek wieku w art. 9 zastrzeżony, pomijanym będzie.

Art. 11. Stowarzyszeni, dotknięci w ciągu i z powodu służby kalectwem lub chorobą ciężką i nieuleczoną, przyznawaną mieć będą pensyę emerytalną a) ci, którzy nie wysłużyli jeszcze 20 lat skończonych, jak za lat 20; — b) którzy tę liczbę lat lub większą wysłużyli, podług ogólnych prawideł: jedni i drudzy bez względu na wiek życia swego.

Art. 12. Zachowuje się Stowarzyszonym nabyte przez nich, na zasadzie dotychczasowych przepisów, prawo do pensyi emerytalnej, w następującym sposobie: *a)* ci, którzy pozostając w czynnej służbie (z wyjątkiem członków honorowych), pomimo to pobierają już przyznane pensye emerytalne, przeniesieni być mają na etaty skarbowe Władz, w których służą; — *b)* ci, którym jest już przyznana ostatecznie Najwyższemi Ukazami pensya emerytalna, lecz takowej nie pobierają, przy zupełném wyjściu ze służby, nie mogą mieć wyznaczonej niższej pensyi od tej, którą już mają przyznaną; — *c)* ci, którzy nie mają jeszcze przyznanej ostatecznie pensyi emerytalnej, ale przed dniem 20 Grudnia (1 Stycznia) 1850 — 51 roku wysłużyli już lata, nadające im tytuł do tejże pensyi, na zasadzie przepisów dotychczasowych, będą ją mieli sobie przyznaną po zupełném wyjściu ze służby, według tychże przepisów, z przystosowaniem do nich 5-letniej progressyi; skutkiem czego, ci, co wysłużyli do końca roku 1850 lat 35 skończonych, przyznaną mieć sobie będą przy wyjściu ze służby pensyę emerytalną całkowitą; ci zaś, którzy jeszcze nie wysłużyli tej liczby lat, będą mieli ją przyznaną za 20, 25 i 30 lat skończonych taką, jaka im według dotychczasowych przepisów należeć będzie, a dalsze lata, przewyższające okres lat 20 a nie dochodzące lat 35, przewyższające lat 25 a nie dochodzące lat 30, nakoniec, przewyższające lat 30, lecz niedochodzące lat 35, jednać im będą w połączeniu z poprzedzającemi latami pensyę emerytalną, według niniejszych przepisów. — Pensye emerytalne za lata po dzień 20 Grudnia (1 Stycznia) 1850 — 51 r. wysłużone, przyznawane będą, przy zachowaniu 5-letniego wzrostu, w stosunku do tej płacy, jaką Stowarzyszony po tenże dzień pobierał; późniejsze zaś jej podwyższenie, dopiero przy przyznawaniu pensyi emerytalnej, według przepisów niniejszém Postanowieniem objętych, za zasadę brać należy.

III. *Co do pensyj dzieci nieletnich po Stowarzyszonych i Emerytach.*

Art. 13. Część pensyi emerytalnej, zawakowana po dzieciach, nie będzie przechodzić na inne dzieci nieletnie, lecz wracać ma do funduszów, z których była płaconą.

IV. *Co do wsparć jednorazowych wdów i dzieci po Stowarzyszonych.*

Art. 14. Udzielane dotąd, z mocy art. 22 Ustawy Emerytalnej z dnia 4 (16) Marca 1835 r., z funduszów Stowarzyszenia Emerytalnego wsparcia jednorazowe, wdowom i dzieciom po Stowarzyszonych, którzy lat 20 nie wysłużyli, uiszczane będą z funduszów Skarbu Królestwa.

V. *Przepisy ogólne.*

Art. 15. Dotychczasowy przepis, pozwalający uwalniać od opłaty składki emerytalnej Stowarzyszonych, otrzymują-

*

cych całkowicie pensye emerytalne, a pomimo to w dalszej pozostających służbie, zniesionym zostaje.

Art. 16. Prawo do pensyi emerytalnej Stowarzyszonych rozpoznawane być ma dopiero po uwolnieniu ich ze służby, przez władze właściwe poświadczone.

Art. 17. Do czasu ogłoszenia nowej Ustawy Emerytalnej, przepisy Ustaw Emerytalnych, dotąd obowiązujących, o ile niniejszém Postanowieniem nie są zmienione, pozostają w swej mocy.

Art. 18. Wykonanie niniejszego Postanowienia wszystkim Kommisyom Rządowym i Władzom naczelnym, od nich niezawisłym, Najwyższej Izbie Obrachunkowej, oraz Kommisyi Emerytalnej poleca się.

Działo się w Warszawie, na posiedzeniu Rady Administracyjnej dnia 24 Listopada (6 Grudnia) 1850 roku.

Namiestnik, Jenerał-Feldmarszałek
(Podpisano) *Xiążę Warszawski.*

Dyrektor Główny, Prezydujący w Kommisyi Rządowej Przychodów i Skarbu, Tajny Radzca, Senator
(podpisano). *J. Morawski.*

Sekretarz Stanu, Rzeczywisty Radzca Stanu, *T. Le Brun.*

II.

Na przedstawienie Kommisyi Rządowej Spraw Wewnętrznych i Duchownych, że zbiory cykoryi krajowej w r. z. chybiły, i że, tak z tego powodu, jak i z przyczyny ograniczenia w r. b. uprawy rzeczonej rośliny, fabryki tutejsze pozbawione są możności zaopatrzenia się w miejscu w potrzebny im materyał surowy, Rada Administracyjna postanowiła i stanowi:

Art. 1. Od daty niniejszego postanowienia do dnia 31 Grudnia (12 Stycznia) 1850 — 51 r. wolno będzie sprowadzać z zagranicy, na potrzebę fabryk krajowych, cykoryę surową, suszoną, w korzonkach, za opłatą cła wchodowego po kop. sr. 24 od puda.

Art. 2. Wykonanie tego postanowienia Rada Administracyjna Kommisyom Rządowym Spraw Wewnętrznych, oraz Przychodów i Skarbu, poleca.

Działo się w Warszawie, dnia 19 (31) Października 1850 roku.

Namiestnik, Jenerał-Feldmarszałek
(Podpisano) *Xiążę Warszawski.*

Dyrektor Główny, Prezydujący w Kommisyi Rządowej Spraw Wewnętrznych i Duchownych, Jenerał-Lejtnant
(Podpisano) *Wikiński.*

Sekretarz Stanu, Rzeczywisty Radzca Stanu
(Podpisano) *T. Le Brun.*

—

Rozkazy do Zarządu Cywilnego Królestwa Polskiego, *z dnia 17 (29) Listopada.*

Przez postanowienie Namiestnika Królestwa,

W Kancellaryi Przybocznej Namiestnika, mianowany: Spadły z etatu po zwinięciu Cesarskiej Missyi w Krakowie Zygmunt Zajączkowski, pełniącym obowiązki Urzędnika do pisma.

Przez postanowienie Rady Administracyjnej,

W Wydziale Kommisyi Rządowej Sprawiedliwości, mianowani: Pisarz Sądu Pokoju Okręgu Stanisławowskiego Teodor Gajewski, pełniącym obowiązki Podsędka Sądu Pokoju Okręgu Przasnyskiego; Assesor Sądu Policyi Poprawczej Wydziału Sandomierskiego Stanisław Burghardt, pełniącym obowiązki Podsędka Sądu Pokoju Okręgu Tomaszewskiego; Podsędek Sądu Pokoju Okręgu i miasta Warszawy Wydziału 2 Andrzej Kokowski, Podsędek Sądu Pokoju Okręgu i miasta Warszawy Wydziału 3 Jakób Czerski, Podsędek Sądu Pokoju Okręgu Dąbrowskiego Stanisław Targoński, Podsędek Sądu pokoju Okręgu Opoczyńskiego Józef Filipiński, Podsędek Sądu Pokoju Okręgu Wartskiego Leon Grzybowski, Podsędek Sądu Pokoju Okręgu Tarnogrodzkiego Andrzej Gombarzewski, Podsędek Sądu Pokoju Okręgu Wieluńskiego Jan Turbetty i Podsędek Sądu Pokoju Okręgu Łowickiego Józef Znajewski, pełniącymi obowiązki Assesorów Trybunału, z pozostawieniem przy dotychczasowych obowiązkach.

W Najwyższej Izbie Obrachunkowej, mianowani: Pełniący obowiązki Kontrolera Wawrzyniec Wolniewicz, pełniącym obowiązki Starszego Kontrolera; Młodszy Kontroler Józef Hoffman, pełniącym obowiązki Kontrolera, i b. Młodszy Inżynier przy Drodze Żelaznej Warszawsko-Wiedeńskiej Teofil Schneller, pełniącym obowiązki Młodszego Kontrolera.

Przez rozporządzenia Kommisyj Rządowych i władz oddzielnych,

W Wydziale Kommisyi Rządowej Spraw Wewnętrznych i Duchownych, mianowani: Właściciel dóbr Jastrzębie Łupiny Felix Orzechowski, Radzcą do czynności Ubezpieczeń w powiecie Siedleckim, i właściciel dóbr Wólka Domaszewska Adolf Słonka, Radzcą do czynności Ubezpieczeń w powiecie Łukowskim; Buchhalter 1 klassy w Kommisyi Rządowej Spraw Wewnętrznych i Duchownych, Radzca Honorowy Wojciech Meltzer, pełniącym obowiązki Referenta; Rachmistrz 2 klassy Maciej Giziński, pełniącym obowiązki Buchhaltera 1 klassy; Rachmistrz 3 klassy Cezar Austen, pełniącym obowiązki Rachmistrza 2 klassy; Podrachmistrz Józef Czosnowski, pełniącym obowiązki Rachmistrza 3 klassy w tejże Kommisyi Rządowej.

W Zarządzie Zakładów Dobroczynnych, mianowany: Były Inżenier miasta Warszawy Emeryt Edward de Klopman, Prezydującym w Radzie Szczegółowej Szpitala Ewangielickiego w Warszawie.

W Wydziale Kommisyi Rządowej Sprawiedliwości, mianowany: Applikant Sądowy przy Trybunale Cywilnym gubernii Warszawskiej w Warszawie Józef Łokcikowski, pełniącym obowiązki Podpisarza Sądu Pokoju Okręgu Biebrzańskiego.

W Wydziale Kommisyi Rządowej Przychodów i Skarbu, mianowani: Podleśny Straży Kadłub w Leśnictwie Olsztyn Felix Psarski, pełniącym obowiązki Nadleśniczego Leśnic-

twa Olsztyn, i Assystent Zakładów Górniczych w Okręgu Zachodnim Teofil Adamski, pełniącym obowiązki Assystenta Kassy powiatu Kalwaryjskiego.

W Okręgu Naukowym Warszawskim, mianowani: Pełniący obowiązki Starszego Pomocnika Naczelnika Stołu w Zarządzie Okręgu Naukowego Warszawskiego Józef Hanusz, Archiwistą; pełniący obowiązki Dziennikarza Felix Wendorf, Starszym Pomocnikiem Naczelnika Stołu w tymże Zarządzie; pełniący obowiązki Nadetatowego Inspektora Gymnazyum Realnego w Warszawie Maxymiljan Łyszkowski, Inspektorem tegoż Gymnazyum; pełniący obowiązki Nauczyciela przy Szkole Powiatowej 3 w Warszawie Kajetan Mijakowski, Młodszym Inspektorem Szkól Prywatnych w Warszawie, licząc od dnia 20 Października (1 Listopada) r. b.; pełniący obowiązki Nauczyciela przy Szkole Wyższej Realnej w Kaliszu Tomasz Mejbaum, Nauczycielem przy Szkole Powiatowej 3 w Warszawie, od dnia 19 Listopada (1 Grudnia) r. b.; Uczeń Szkoły Sztuk Pięknych w Warszawie Tytus Maleszewski, Nauczycielem przy Szkole Wyższej Realnej w Kaliszu, od dnia 19 Listopada (1 Grudnia) r. b.; pełniący obowiązki Nauczyciela Młodszego Nadetatowego przy Gymnazyum Realném w Warszawie Karol Jurkiewicz, Starszym Nauczycielem w témże Gymnazyum.

— Z powodu nastąpić mającej wkrótce zmiany w stosunkach handlowych między Cesarstwem a Królewstwem, zaszła potrzeba wstrzymania expedycyi wołów transito przez Królestwo; a w skutek tego, Komorom Celnym, na granicy od strony Cesarstwa położonym, posiadającym stosowną pod tym względem attrybucyę, wydany został rozkaz, ażeby, począwszy od dnia 19 Listopada (1 Grudnia) 1850 roku, expedycyi wołów, na transito deklarowanych, nie dopełniały.

WIADOMOŚCI ZAGRANICZNE.

NIEMCY.

AUSTRYA. *Wiedeń*, *14 Grudnia.* Mówią o podróży, którą Cesarz Jmć zamierza odbyć w tym jeszcze miesiącu po drodze żelaznej północnej.

— Dziś Marszałek hrabia Radecki miał swe posłuchanie pożegnalne u Cesarza, przed odjazdem do Medyolanu.

— Po powściągnieniu szkodliwych spekulacyj na drobną monetę, Rząd wziął się z kolei za lichwę i rajfurstwo lichwiarskie. Czynności wielu osób, znanych z tego rzemiosła w stolicy, są poddane pod ścisłe śledztwo.

PRUSSY. *Berlin*, *17 Grudnia.* Zmniejszenie wojsk po wielu już punktach zostało dokonane. W Stettin odebrano rozkaz zaniechania uzbrajań morskich, które tam były nakazane.

— Ze wszystkich stron kraju P. Manteuffel nie przestaje odbierać powinszowań i podziękowań za swe postępowanie polityczne i za tak szczęśliwe utorowanie drogi do pokoju Niemiec i Europy.

FRANKFURT, *15 Grudnia.* Państwa Niemieckie drugiego rzędu, jako: Saxonija, Bawarya i Wirtemberg, również nakazały zmniejszenia swych armij i rozbrojenia.

— Sejm Frankfurtski zawsze jeszcze objawia swe nieukontentowanie z powodu konferencyj Drezdeńskich i postanowił nie zaprzestawać swych posiedzeń, przez czas trwania tych konferencyj.

— Podług depeszy telegraficznej z Munich, konferencye Drezdeńskie otworzą się nie wcześniej jak 30 Grudnia, w tym bowiem dniu mają być wniesione przełożenia Państw drugorzędnych Niemieckich.

— Gazety Pruskie: *Monitor* i *Deutsche Reform*, umieściły okolnik, wydany wspólnie przez Rządy Pruski i Austryacki, pod dniem 18 Grudnia, do wszystkich Rządów Niemieckich, zapraszając je iżby przysłały swoich umocowanych na konferencye Drezdeńskie. Ten akt, dowodząc potrzeby rewizyi Aktu Federalnego z roku 1815, obstaje za swobodną naradą między wszystkiemi krajami niemieckiemi, która powinna być charakterem tych konferencyj. Wskazuje, jako podstawę obradowania, zasadę nierozprzężności Związku Germańskiego, a jak cel — reprezentacyą narodową, silną i powszechną, rozwój pomyślności wewnętrznej, i utrwalenia położenia zgodnego z ważnością, jakiej Germanija nabyła w systemacie politycznym Europy, tak, iżby życzenia narodu niemieckiego były wpełni zaspokojone, bez ujmy wszakże wolności indywiduainej rozmaitych krajów w ich wewnętrznym bycie. W ogólności okolnik utrzymuje zasadę, iżby wypadek rewizyi Aktu Federalnego był uświęcony zgodzeniem się wszystkich Członków Związku.

MUNICH. Gazety naszej stolicy twierdzą za pewną, że pobyt Króla Jmci Grecyi w Bawaryi przeciągnie się do przyszłej wiosny.

ANGLIJA.

LONDYN, *14 Grudnia.* Na przedwczorajszém posiedzeniu Rady Tajnej, otwarcie Parlamentu Zwyczajnego, *do załatwiania interessów Państwa* (for the expedition of the affairs), naznaczone zostało na 4 Lutego.

— Gazeta *Times* pochwala w zupełności odpowiedź Królowej na adress City Londyńskiego w sprawie katolickiej. «Królowa Jmć odpowiedziała godnie i przyzwoicie, i nieomieszkała dać naszemu Duchowieństwu małą naukę, z której ten stan jeżeli skorzysta, dobrze uczyni.» — Przeciwnie *Standard* znajduje odpowiedź Królewską za *letnią;* podług tej gazety, Królowa, zdaniem powszechném, powinna była przemówić w sposób więcej stanowczy. Gazeta idzie dalej i wnosi, że to przemówienie zaszkodzi wielce lordowi Russell, który listem swoim do Biskupa Durham'skiego był zjednał sobie chwilową popularność.

— Biskup anglikański Saint Davids, jeden z dwóch którzy nie podpisali adressu Duchowieństwa Angielskiego do Królowej w rzeczy Bulli Papiezkiej, ogłosił w gazetach odpo-

wiedź swoją na przesłane do niego od Duchowieństwa podwładnej mu dyecezyi adressa.

W tym bardzo rozciągłym dokumencie Biskup dziękuje swoim dyecezanom za wynurzone życzenie, iżby nie odstępowano od zasad tolerancyi, przyjętych w Anglii; sam on bynajmniej nie żałuje zniesienia ścieśnień, którym dawniej katolicy podlegali w tym kraju, i mniema, że jest obowiązkiem Duchowieństwa tamować postępy Katolicyzmu nie żadnym innym sposobem, jak tylko «rozszerzaniem zasad prawdziwej wiary» i moralnie niwecząc roszczenia Dworu Rzymskiego.

— Duchowieństwo parafii S. Leonarda uchwaliło adress do Królowej, w którym powiedziano, że jeżeli Papież popełnił nadużycie, Rząd Angielski popełniłby inne nadużycie, przedsiębiorąc jakiekolwiek administracyjne albo prawodawcze środki przeciw katolikom; że zresztą Królowa w odpowiedzi Radzie Municypalnej Londyńskiej uznała, że nie uważa swojej prerogatywy za naruszoną i że przeto jest nadzieja, iż wszystko się skończy na powszechném, pobożném oburzeniu przeciw papistom.

— Podczas kiedy taka zbawienna reakcya rozsądku daje się postrzegać w duchowieństwie i narodzie angielskim, dwaj Lordowie katoliccy, mogący ze swego położenia i fortuny być uważani za głowy katolicyzmu w Anglii, lord Beaumont i xiążę Norfolk, ogłosili listy wzajemnie do siebie pisane, w których Bullę Papiezką uważają za akt niewczesny i szkodliwy dla Kościoła. Listy te dają powod gazecie *Times* do wynurzenia wdzięczności szlachetnym Lordom, za taką zgodność z jej widokami, i dostarczają materyału do tirady przeciw temu, co protestanci i pól-katolicy zgodzili się nazywać *ultramontanizmem*.

— Na ostatnim meetingu anti-katolickim w Birkenhead było przeszło 5,000 kobiet. Zgromadzenie odbyło się bez żadnych ze strony katolików nieprzyjaźnych demonstracyj. Duchowieństwo katolickie wystawiło na ścianach gmachu, gdzie się meeting miał zebrać, stosowne upomnienia, które szczęściem zostały usłuchane.

— Zgodzono się nakoniec na miejsce i formę pomnika dla sira Rob. Peela. Będzie to posąg ze spiżu na podstawie granitowej; wystawiony ma być w Park-Row, w bliskości Court-house. P. Behnes, rzeźbiarz Królowej, podjął się wykończenia posągu za summę 1,500 funt. sterlingów.

— Jenerał-major Jervois mianowany został Dowodzcą w Hong-Kong.

FRANCYA.

PARYŻ, *15 Grudnia.* Posiedzenie Izby Prawodawczej 12 b. m. zeszło na rozprawach nad projektem P. de St. Priest o środkach zapobieżenia lichwie. Kommisya oświadczyła się za tym projektem, ale przeciw niemu mówili PP. Leon Faucher i Odilon Barrot, i pierwszy artykuł został odrzucony 366 głosami przeciw 293. Kommisya wzięła na powrot tak obcięty projekt, w celu odbudowania nowego w tymże przedmiocie wniosku.

— Podług pewnych gazet, partya Orleanistowska czyni wielkie postępy we Francyi.

Zresztą brak nowin politycznych we Francyi jest zupełny. Symptomat ten jest nader pożądanym w tym kraju, skołatanym tylu przewrotami; są jednak ludzie, którzy uważają to za ciszę, która zwykła wielkie poprzedzać burze.

TURCYA.

ZARA, *8 Grudnia.* (Przez telegraf.) Powstanie w Hercogowinie jest całkowicie stłumione; stanowcza bitwa miała miejsce w Sawa; 600 powstańców dostało się w niewolą; zobustron było 1,300 zabitych. Tylko Mostar jeszcze się utrzymuje w stanie buntu.

NAJPÓŹNIEJSZE WIADOMOŚCI.

WIEDEŃ, *17 Grudnia.* Marszałek hrabia Radecki wyjechał wczora rano do Medyolanu.

— Potwierdza się wiadomość, że hrabia de Buol będzie reprezentował Austryą na układach w Dreznie, które będą otwarte 23 Grudnia. Wszakże zjedzie tam i Pierwszy Minister xiążę Schwartzenberg.

BERLIN, *19 Grudnia.* Dobre porozumienie między Xięciem-Następcą i P. Manteuffel zostało przywrócone, i Minister miewa długie narady z J. K. Wysokością.

PARYŻ, *15 Grudnia.* Kommisya inicyatywy Parlamentowej dała zdanie, iżby, między innemi, projekt P. Benjamina Raspail, o dozwoleniu xięžom żenić się, nie był wzięty na uwagę.

(Żadnych nowin politycznych niema.)

MADRYT. Gazeta Paryska *Presse* twierdzi, że odebrała z Madrytu list z dnia 14 Grudnia, donoszący, że Pierwszy Minister, Xiążę Walencyi, Jenerał Narvaez wyszedł do dymissyi z następnego powodu:

«8 b. m. Królowa była w teatrze. Jenerał Narvaez wszedł do loży Królewskiej i, według zwyczaju, miał zająć miejsce naprzeciw Królowej, kiedy N. Pani dała znak, iżby nie siadł; cała publiczność ten znak widziała i zrozumiała.

«Xiążę stojący, blady, dwa czy trzy razy przymawiał do Królowej, ale Izabella II udała że go nie słyszy. Wtenczas P. Narvaez wyszedł z loży i opuścił teatr wraz ze wszystkiemi Ministrami, którzy, jak zwykle, kiedy Królowa bywa w teatrze, znajdowali się tamże.

«Nazajutrz, 9, Jenerał wziął dymissyą, i mniemano, że wszyscy Ministrowie, w ciągu dnia, pójdą za jego przykładem.

«Sessyi Kortezów nie było.»

(Journ. de S. P. Pszcz. Półn.R. I.)

Позволяется печатать. 14 Декабря 1850 года. *За Ценсора Профессоръ И. Срезневскiй.*
W DRUKARNI WOJENNEJ.